

ἀλεπουδονερώσις, ἡ ἐν Ἰαπωνίᾳ κα-
λουμένη κίχουρ τσούκι. Ἄστυ 30 Μαρτ. 94.
= ἀλέπτρον, τό· γένος φυτῶν. Σχ. Λεβ.
λεξ. 61.

ἀλευρημπορικός, 3. (οἶκος κτλ.). Ἄκρ.
2 Ὀκτ. 96.

ἀλευρημπορίον, τό Παλιγ. 25 Ἰουλ. 94.
ἀλευρέμπορος, δ. Ἄκρ. 28 Μαρτ. 91.

ἀλευροβιομηχανία, ἡ. Ἄκρ. 18 Μαρτ.
87. — Ἔστ. ἐφ. 2 Φεβρ. 95.

ἀλευροβιομήχανος, δ. Ἄκρ. 13 Μαρτ.
87. — Ἄστυ 14 Νο. 97. — Πρβλ ἀλευρο-
μηχανοί.

ἀλευρόγαια, ἡ· μαργησία, ἡ. (χημ.) Κ.
Κούμ. 12. — Κ. Βαρδ.

ἀλευροειδής, 2. Ἄστυ 3 Μαρτ. 91.
ἀλευροκοσκινιστήριον, τό. (δομάτιον.)
Σ. Α. Κ. 51.

ἀλευρομαντία, ἡ. Ἄθ. Σταγ.
ἀλευρόμετρον, τό. Στ. Π. Ἐμ. Γιαν-
νόπ. 83.

ἀλευρομήχανοι, οἱ. Ἄστυ 22 Ἰαν. 94.
ἀλευρόπαστες, 2. (κεφαλή κτλ.) Ἐμ.
Ῥοδ. 77.

ἀλευροποιήσις, ἡ. Πρακτικά βουλῆς 92.
ἀλευροποιητικός, 3. (βιομηχανία.)
Πρακτ. βουλῆς 92.

ἀλευροποιοί, οἱ. Ἄκρ. 13 Μαρτ. 87. —
Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀλευροπωλεῖον, τό. Ν. Κοντ. λ. 89. —
Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀλευροπέδη, ἡ ἐν μεταλλοπλαυσίαις. Κ.
Μητσάκ. ἐν Ἐγκυκλ. λεξ.

ἀλευροστρωτός, 2. Δ. Ι. Κόκκος 89.
ἀλευροσωλήνες, οἱ· τὰ Ἰταλιστὶ μακα-
ρόνια Ἄν. Κορδ. 88. — Ἄς φάγη τοὺς
σωλήνας τούτους ὁ ποιητὴς τῆς λέξεως
ἐγὼ θὰ τρώγω μακαρόνια. καθὼς δὲν θὰ
πῶ ποτὲ καὶ νησοκοκχίζωμον, ἀλλὰ καρέν.

ἀλευροφάγος, 2. (ζωολογ.) Ἄδ. Κορ.
32. — Π. Ψαρ. 84. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ἀλευροπόδι. Θ. Ἄρεντ. 76.
ἀλευρωτικὴ σκόνη, ἡ ἀλευρώνουσα δηλ.
Ἄκρ. 5 Ἄκρ. 95.

ἀλεωρίον δικαίωμα, τά. Γαλ. balise.
Ἐλ. κώδ. 43. — Ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ.
γλώσσ. εὐρῆται ἡ ἀλεωρία. Ἴδε Σκαρλ. λεξ.
56 ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν λέξεων ballise, θ. καὶ
baliser, ἑτήμ.

ἀλζαρίνη, ἡ. (χημ.) Σπ. Οἶκ.
ἀλζαίνη, ἡ. (= Mauvein.) (χημ.) Σπ.
Οἶκ. ἐν Ἄκρ. 4 Ἰαν. 88.

ἀλζαργήτος, 2. (αἰγλ. εὐγνωμοσύνη.)
Κλ. Παγα. 89.

ἀλθησιογράφος ὁ Θεόκλ. Φαρμακίδης.
Κ. Οἶκ. 52. — Ἄς γνωστόν, ὁ Φαρμ. εἶχε
ἐκδῶσθαι τῷ 52 τὴν συγγραφήν του ἐδ συνο-
δικὸς τόμος, ἡ περὶ ἀλθησίας.

ἀλθησιοζήτης, δ. Κ. Ἄς. 43.
ἀλθησιστάτος. Δ. Μαζαρ. 66.

ἀλθηθινότης, ἡ. Γερμ. Wahrhaftigkeit.
Φιλ. Ἰω. ἐν Φυσ. διχ. ἐκδ. Α. Οἶκ.

ἀλθησιμός, δ. Γαλ. vérification. Ἄδ.
Κορ. 16.

ἀλθηθολάτρης, δ. ἴμου μετὰ τοῦ φυσιο-
λάτρης.) Ἄκρ. 29 Ἰουλ. 98.

ἀλθηθολογήματα, τά. Πατρινὸς ἐν Ἄκρ.
22 Μαρτ. 91.

ἀλθηθολογία, ἡ. Δ. Γουζ. 07. — Δημ.
Γαλαν. — Λεξ. νομοτεχν. 40.

ἀλθηθολόγος, 2. (ἐλευθερία.) Ἄλ. Καγκελ
750. — Δημ. Γαλαν.

ἀλθηθοποιήσις, ἡ Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀλθηθοποιητής, δ. Λεξ. νομοτεχν. 40.

ἀλθηθοτρόπος, Δ. Γουζ. 07.
ἀλθηθοφάνεια, ἡ. Κ. Ἄς. 58.

ἀλθηθοφανής, 2. Α. Μουστοζ.
ἀλθηθοφοβία, ἡ. Π. Θ. Κολοκοτρ. ἐν
Ἄκρ. 26 Αὐγ. 91.

ἀλθηθοφωνήσις, αἱ. Ν. Λογάδ. 33.
ἀλῆμων ὦ. Ὁ Σκαρλ. Βυζ. ἐν τῷ Λεξικῷ
του τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐλ. δικλ. 35 οὕτως ἐ-
γράφε τὸ κοινῶς παρ' ἡμῖν γραφόμενον ἐπὶ
ἀλλοίμονον, κρίνας αὐτὸ παρεφθαρμένον ἐκ
τοῦ ἐν τῇ Γαλλομαχίᾳ «Ἰαλέμων ὦ» τοῦ
Θεοδώρου Προδρόμου. Οὕτω καὶ ἐν τῷ Γαλ.
Ἐλ. λεξικῷ του, 56. — Ἄλλὰ πόσους ἐ-
πεισεν;

+ Ἀλῆπτα σ α διομοί, οἱ. Ἄκρ. 31 Μαΐου 91.
+ Ἀλῆπασσαδικός, 3. (στρατὸς κτλ.) Σπ.
Π Ἀραβαντ. 95. — Ἡ γραφὴ αἴτη διὰ τοῦ
λ πρὸ τοῦ ἰκός, ἦν πλεονάκις οὕτως ἀπὴν-
τησα ἐν τῷ τοῦ Ἀραβαντινοῦ βιβλίῳ, εἶναι
Τουρκικὴ. Πρβλ. τὰ γνωστὰ ἐπιθέτα Σταμ-
πολλῆς, Ἰσμουρλῆς, Γκιριτλί, Νταγλή, μπε-
λιαλή, κτλ.

+ Ἀλῆπασσιός, ἡ· ποίημα ἑλληνιστὶ τοῦ
Χατζῆ Σεχρέτη. Ἀναγν. Μπαζῶτος ἐν α Χα-
λασιᾶς καὶ φουρτούνας. — Σπ. Π. Ἀρα-
βαντ. 95.

+ Ἀλῆπτα σ ἰ ζοντες, οἱ. Σπ. Τρικούπης.
+ Ἀλῆπασσιμός, δ. Δ. Κ. Παπαγεωρ-
γίου 89.

+ Ἀλῆπτα σ σ αδικός, 3· κοιν. Ἀλῆπασ-
σ ι α δικός. Ἄν. Ι. Κουλουρ. 76. — Ἄ. Πε-
τριδ. 95. — Ἄστυ 1 Ἰουλ. 95.

+ Ἀλῆπασσαδικότητες, αἱ. Ἄκρ. 26
Σεπτ. 92.

